

Fiks menü yerleri seviyorum. FOMO yok, tercih stresi yok, menü yok. yemeğini ye, çayını iç, git.

FOMO: Fear of Missing Out. Kaçırma kaygısı. Dünyamız bununla doldu. Bir hayatımız var, bir öğünde bir yemek yediğimizde veyahut bir seansta bir filme gittiğimizde diğerlerini *kaybetmiş* oluyoruz. Bunun kaygısı insanları donduruyor.

Daha büyükleri de var tabii. Hayatta bir mesleğin oluyor. Biriyle evlenirsen, diğerleriyle evlenemiyorsun. Bir araba alınca diğerlerini almamış oluyorsun. Çok paran olsa da hayatın araba sürmekle geçemez. Bir kerede bir hayat yaşamak mecburiyetindesin.

İnsanın yapabilecekleri 100 ise, yaptıkları 1 ve eğer geri kalan 99'la zihninde uğraşıp duruyorsa Buddha'nın dört asil hakikatinden *sefalet getiren bağımlılıkla* tanışmış oluyorsun. Tüm acı çekmenin başı.

Modern dünya bizi FOMO ile kendine bağlıyor. *Bir şeyleri kaçıyorum* korkusu her işimize sinmiş. Bu korku olmasa Bitcoin bu kadar yükselmez, insanlar *ya onlar zengin olurken ben burada fakir kalırsam* diye korkmazdı. Tüm sahtekarlıkların dayandığı yer bu: *hepsine sahip olmalıyım* hissi insanı kör ediyor.